

Jeg tror, at de ærede Medlemmer, der ere saa ivrige for straks at gaa til væsentlig højere Skattebeløb, i Virkeligheden ville komme til en Forøgelse af Skatten paa mindst 15 Millioner. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds nævnede nok 10, men det var under Forudsætning af, at man kunde klemme ikke mindre end 12 Millioner Merindtægt ud af Statsbanetaksterne. Jeg tror, man maa indrømme, at det er — jeg ved ikke, om man kan kalde det saa — et fromt Ønske, det er i hvert Fald kun et Ønske, som aldrig kan blive til Virkelighed. Nej, 15 Millioner bliver nok det mindste, hvis vi skulle lægge vort Bestik for at opnaa Balance efter de øjeblikkelige Forhold. Hvad vil det betyde at forøge vor indirekte Beskatning med et saadant Beløb, altsaa omtrent af en forholdsmæssig tilsvarende Størrelse, som den tyske Skatte-reform af 1909 betød dernede? Ved denne Reform forøgede man i alt Skatterne med 450 Millioner, men for Tolden og Forbrugsartiklerne alene med 350 Millioner eller procentvis af den hele Told- og Forbrugs-Skatteindtægt for Riget og Enkeltstaterne med omtrent 32 pCt. Men hvis vi lægge 15 Mill. Kr. paa Tolden og Forbrugsafgifterne her i Landet, vil det betyde en Forøgelse med endnu mere, nemlig med omtrent 33 pCt.

Hvilken Virkning fremkaldte nu dernede den stærke og ensidige Forøgelse af den indirekte Beskatning paa de almindelige Livsfornödenheder? Den fremkaldte, og det vil jeg bede de Herrer betænke helst mere end en Gang, et mægtigt politisk Omslag, en mægtig og ikke uforstaaelig Forbitrelse mod dem, der, delvis endog imod den daværende Regerings Ønske, havde gennemført dette uden samtidig i tilsvarende Grad at forøge Skatterne for de mere velstillede, for dem, der havde bedre Eyne til at bære dem. Virkningen af denne Skattepolitik se vi, hver Gang der kommer et Telegram til os om et Suppleringsvalg i Tyskland. Vi se da, hvilken Forbitrelse den har vakt hos dem, der lide under denne Politik. Hvis vi kom med en saadan Forøgelse i Tolden og Forbrugsbeskatningen, vilde vi komme op i Toppen af, hvad noget Land har naaet. Efter Statistisk Bureaus Opgivel-

ser — her er jo kun Tale om et naturligt Skøn, som Statistisk Bureau dog er vel udrustet til at foretage — er Tolden hos os omtrent 6 pCt. af Værdien af den indførte Varemængde, medens vi i Frankrig komme op paa 7 pCt. og i Tyskland 8 pCt. Hvis vi nu forøge Tolden som antydnet, vil vi komme over baade Frankrig og Tyskland. Det ser saa uskyldigt ud med „det Par Øre“ paa Kaffe og Petroleum m. m., men der ligger mere under det, end de fleste ved det første Øjekast ere tilbøjelige til at se. Der ligger ogsaa mere derunder i Penge end de 15 Millioner, eller hvilket Tal man nu vil nævne; Toldbeløbet forhøjes nemlig i meget høj Grad ved Grossisters og Mellemandleres Gevinst, der ogsaa maa lægges paa Tolden.

Jeg skal ikke i og for sig undre mig over, at man fra den politiske Side, som de Herrer tilhøre, har saa forholdsvis let ved at anbefale denne Vej. De Herrer have jo altid foretrukket de indirekte Skatter for de direkte og, som vi sidst hørte af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, ført et varmt Forsvar for dem. De indirekte Skatter fandt han vare et Tegn, jeg tror endog, han sagde, paa forborgen Velstand. Jeg maa sige, at det er en rar forborgen Velstand; der kommer frem ved, at man presser Skatter ud af en Familie med 800—1,000 Kr.s Indtægt og mange Børn. Det er nok kun i de mange Munde, den Velstand bestaar, og dem er der ikke noget forborgent ved. Men jeg tror oprigtigt talt, man har lagt en Smule for megen Vægt paa de Sirenetoner, der have lydt i Fjor Vinter fra en enkelt Side indenfor den radikale Gruppe, ganske vist fra den radikale Finansminister, men det var dog kun fra en enkelt Side, thi Gruppen tog straks et andet Standpunkt. Jeg har Respekt for, at Finansminister Brandes, naar han har en fra sit Parti afvigende Opfattelse og den anden Opfattelse maaske ogsaa end den, han ved tidligere Lejligheder har lagt for Dagen, ikke skyer at lægge det aabent frem, selv om han vækker noget Mishag derved hos sine Partifæller. Jeg har ikke et eneste ufordelagtigt Ord at sige derom, men de Herrer af Højre maa blot ikke lægge for megen Vægt derpaa. Thi han stod som en ensom